

Scénář - Alfréd Gampe

Pan Alfréd Gampe se narodil 2. září 1931 ve Šluknově. Měl dva bratry a jednu sestru. Byl sudetský Němec a na začátku druhé světové války mu bylo 7 let. Z první ruky tak viděl, jak se válka a režim podepsali na obou stranách hranice. Jeho otec často měnil povolání. Pracoval v u železnic a přes zimu občas vysekával led. Pan Gampe se s námi podělil i o příběh, kdy utekl z domova a právě tady, na šluknovském náměstí viděl samotného Adolfa Hitlera.

Mě bylo sedm. Já jsem čuměl jak vejr žejo.

Jednou ho prý s ostatními mladými němci posadili právě sem, do Šluknovského kina, kde je nechali je sledovat hrůzy v koncentračních táborech.

Máma nešla, tak nás poslala se sestrou. Když jsem viděl ty snímky z těch koncentračních táborů...

S kamarádem vylezli na vyhlídku nedaleko Šluknova. Po chvíli ale zahlédli ruský letoun a na vlastní oči tak viděli bombardaci svého rodného města. Pan Gampe se rok učil zámečnickem, pak ale musel na vojnu, kterou odsloužil u plzeňské protiletadlové posádky. Jednou se prý setkal i se samotným maršálem Koněvem. Po vojně pak pracoval v různých fabrikách, jako elektrikář nebo montér.

Na komunismus, stejně jako spoustu dalších, nerad vzpomíná. S režimem nebyl spokojený a jeho sestra dokonce utekla z Československa.

Během jedné večerní zábavy se setkal se svou budoucí ženou Marií. Rádi trávili společné chvíle a pan Gampe rád vzpomíná na moment, kdy se do sebe zamilovali.

Já jsem neměl ani v úmyslu nějak navázat spojení. Ostatní se k ní ale nechovali nějak hezky. Ona tam byla s tou čtyřletou nebo pětiletou holčičkou. Dopadlo to asi tak, že jsem ji sám vyprovodil směrem k Fukovu, k tomu hraničnímu přechodu a tam se to nějak stalo. Ještě si pamatuju, že jsme museli pře les, kde byla taková obrovská louže, tak jsem Marii nesl přes tu louži, a to byl ten průšvih no. Už je to sedmdesát let.

Marii si roku 1956 vzal, ale neměli spolu žádné děti. Dnes si už užívá zaslouženého důchodu v Krásné Lípě. Rád kouká na televizi nebo luští křížovky.

Ted' už znáte úžasný příběh pana Gampeho i vy. My mu mu mockrát děkujeme za jeho ochotu a jsme nadšení, že jsme vám mohli zprostředkovat jeho zážitky a zkušenosti.

Přál bych, aby už byl trochu klid v tom světě. Těch zmatků už bylo dost. Já už si, jak říkám, od toho osm a třicátýho nebyl nic pěknýho. To furt byly nějaký zmatky.